

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/390/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313217083
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4313217083.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, proti žalovanej: V. A., N.. XX.XX.XXXX, L.. W..Y.. S. XXX/XX, R., o zaplatenie 957,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 957,78 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov prvostupňového a druhostupňového konania voči žalovanej vo výške 100,00 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, ktorú doručil Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 28. 08. 2013 domáha od žalovanej plnenia vyčísleného v sume 957,78 eura s príslušenstvom titulom regresnej náhrady, ktorú vyplatil za žalovanú z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

2. O žalobe rozhodol okresný súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Ro/459/2013-19 zo dňa 29.04.2014. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, z ktorého dôvodu došlo v súlade s predchádzajúcou právnou úpravou O. s. p. k zrušeniu citovaného rozhodnutia zo zákona.

3. Okresný súd určil termín pojednávania na deň 28. 07. 2017, na ktorom pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní prípisom zo dňa 21.07.2017 s tým, že zároveň súhlasil, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Okresný súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá napriek skutočnosti, že bola predvolaná riadne a včas, na pojednávanie sa nedostavila a svoju neprítomnosť neospravedlnila. Na tomto pojednávaní okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 15C/390/2015-71 zo dňa 28.07.2017, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Žaloba bola zamietnutá pre nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovanej. Žalobca dňa 20.09.2017 doručil súdu odvolanie proti rozsudku okresného súdu, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/340/2017-99 zo dňa 10.05.2018 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2018.

4. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že rozhodnutie okresného súdu je sčasti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, pričom tiež súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci sa nezaoberal

posúdením okolností pre liberáciu žalovanej, resp. pre určenie jej podielu na uplatňovanom nároku. Rozhodnutie nebolo náležite právne zdôvodnené, s poukazom na konkrétne ustanovenie Zákona o povinnom zmluvnom poistení alebo Občianskeho zákonníka, z ktorého ustanovenia dospel súd k záveru, že nárok si môže žalobca uplatniť len vo vzťahu k poistenému, ak tento nie je osobou zhodnou s poistníkom a z ktorého ustanovenia vychádzal pri právnom závere, že žalovaná je len poistníkom, ale nie aj osobou poistenou a teda nemá v spore pasívnu (vecnú) legitimáciu. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že definíciu poistníka a poisteného obsahuje ustanovenie § 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorý v § 4 ods. 1 (v znení platnom v čase vzniku poistenia a dopravnej nehody) upravoval, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve, pričom poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu v zákone špecifikovaných nárokov. Odvolací súd tiež uviedol, že osobu poistenú v zmysle Zákona o povinnom zmluvnom poistení treba posudzovať v kontexte ustanovenia § 2 písm. f) a § 4 ods. 1, ako aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu prevádzkovateľom motorového vozidla a vodičom motorového vozidla.

5. O nároku žalobcu súd opätovne rozhodol na pojednávaní konanom dňa 15.02.2019, na ktoré sa nedostavila žalovaná. Predvolanie na pojednávanie žalovaná prevzala dňa 24.01.2019 (č. l. 114) a aj napriek skutočnosti, že žalovaná bola poučená, že jej účasť na pojednávaní je nutná (viď č. l. 116) na pojednávanie sa nedostavila. Svoju neúčasť na pojednávaní ani neospravedlnila včas a vážnymi okolnosťami a nežiadala pojednávanie odročiť.

6. Z uvedeného dôvodu súd vec prejednal a aj rozhodol v neprítomnosti žalovanej podľa § 180 CSP.

7. Na tomto pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi: žaloba čl. 1 - 3, čl. 5 - 8 výpis z obchodného registra žalobcu, čl. 9 výzva na zaplatenie poistného plnenia, čl. 10 - 12 výzva č. 156/2012, čl. 13 doklad o platbe, čl. 14 listinný doklad o poistnej udalosti zo dňa 11.02.2005, čl. 19 Platobný rozkaz č. k. 15Ro/459/2013-19 zo dňa 29.04.2014, čl. 22 - 34 doklady smerujúce k zisťovaniu pobytu žalovanej, čl. 42 odpor proti platobnému rozkazu, čl. 47 vyjadrenie k odporu, čl. 63 doplnenie žalobného návrhu zo strany žalobcu, čl. 64 poistná zmluva č. 089899, rozsudok OS Levice zo dňa 28.07.2017, ktorým bola žaloba zamietnutá, č. l. 78-84 odvolanie žalobcu voči rozsudku, č. l. 99 - uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie okresného súdu a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, rozhodnutie odvolacieho súdu z konania vedeného na okresnom súde pod spisovou značkou 9C/263/2014 a uznesenie okresného súdu, ktorým bol schválený súdny zmier v konaní 12C/87/2014, ako aj s obsahom žaloby a celého spisového materiálu, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Medzi žalobcom a žalovanou došlo dňa 14. 04. 2004 k uzatvoreniu poistnej zmluvy č. 089899 (žalobca v žalobe uvádza číslo poistnej zmluvy 5000724634) o povinnom zmluvnom poistení zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k motorovému vozidlu evidenčné číslo R.-XXX A. (ďalej len OMV) s účinnosťou od 14. 04. 2004. Dňa 11. 02. 2005 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinila žalovaná ako vodič motorového vozidla. V dôsledku uvedenej škodovej udalosti žalobca vyplatil dňa 28. 11. 2012 regresný nárok Sociálnej poisťovne z poistnej zmluvy v súlade so zákonom č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) v sume 1.915,56 eura. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej regresného nároku s odkazom na ustanovenie § 12 ods. 2 písm. g) zákona o PZP z dôvodu, že žalovaná písomne nenahlásila dopravnú nehodu v zákonom termíne. Pred podaním žaloby žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 28. 06. 2013 na náhradu vyplateného poistného plnenia v žalovanej sume 957,78 eura, ktoré za ňu vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, avšak žalovaná na žiadosť žalobcu nereagovala a náhradu vyplateného poistného plnenia neuhradila. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca sa preto žalobným návrhom domáha plnenia v sume 957,78 eura spolu s trovami konania. Žalobca na pojednávaní ďalej uviedol, že ním uplatnený nárok v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zákona o PZP vo výške 957,78 eura predstavuje 50 % zo skutočne uhradenej sumy, teda zo sumy 1.915,56 eura, ktorá bola poukázaná sociálnej poisťovni. Žalobca poukázal na skutočnosť, že zákon nijako neupravuje voči komu poisťovňa - žalobca si uplatní nárok. Podľa názoru žalobcu je v tomto prípade zodpovedná žalovaná ako vodička motorového osobného vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Žalobca zvažil okolnosti prípadu, o čom svedčí aj fakt, že znížil nárok o 50 %, pričom žalovaná nijako nepreukázala, že utrpela psychickú

traumu. Žalobca má za to, že jeho nárok je preukázaný a dôvodný. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na trovy prvostupňového a aj odvolacieho konania.

8. V priebehu konania nebolo sporné samotné uzatvorenie poisťnej zmluvy, škodová udalosť, ako ani skutočnosť, že škodovú udalosť spôsobila žalovaná. Tieto skutočnosti nepopierala ani sama žalovaná. Zo žalobcom dodatočne zaslanej poisťnej zmluvy o PZP má okresný súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu PZP práve dňa 14. 04. 2004 s koncom poistenia 31. 12. 2004. V predmetnej poisťnej zmluve však bolo zároveň dojednané, že toto poistenie sa predžuje na ďalší kalendárny rok, pokiaľ niektorá zo zmluvných strán v lehote najneskôr 6 týždňov pred koncom kalendárneho roka poistenie nevypovie. K poisťnej udalosti došlo až dňa 11. 02. 2005, pričom žiadna zo strán sporu nespochybňovala tú skutočnosť, že v čase vzniku poisťnej udalosti bolo osobné motorové vozidlo stále zmluvne poistené práve z uvedenej zmluvy o PZP. Keďže v priebehu konania nebol preukázaný zánik poisťnej zmluvy, okresný súd preto považuje za preukázané, že v čase poisťnej udalosti poisťná zmluva bola stále platne uzatvorená. Nesporným v konaní bola ďalej skutočnosť, že žalovaná spôsobila dopravnú nehodu dňa 11. 02. 2005 ako vodička poisteného motorového vozidla, pri ktorej došlo k úmrtiu T. J. K., za čo bola rozsudkom okresného súdu č. 4T/38/2006 -405 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. 5To/38/2007, právoplatným dňa 18. 02. 2008, uznaná vinnou pre trestný čin ublíženia na zdraví. Žalobca sa pôvodne domáhal plnenia vyplývajúceho z dvoch ustanovení zákona o PZP a síce, že žalovaná škodovú udalosť nenahlásila poisťovní v zákonom stanovenom termíne, ako aj že viedla OMV v čase nehody pod vplyvom návykovej látky. Žalovaná v konaní však poukazovala na výsledky trestného konania, kde bolo preukázané, že OMV nevedla pod vplyvom návykovej látky, čo v konečnom dôsledku uznal aj sám žalobca, pretože ako vyplýva z jeho vyjadrenia k podanému odporu ako aj vyjadrenia na pojednávaní, žalobca v ďalšom zotrval na podanej žalobe, avšak uplatňoval si nárok len podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g/ zákona o PZP, teda z dôvodu písomného nenahlásenia dopravnej nehody v zákonom stanovenom termíne. Žalovaná nepopierala tú skutočnosť, že k nahláseniu dopravnej nehody nedošlo v zákonom stanovenom termíne, avšak poukazovala na to, že ona ako účastník dopravnej nehody, vzhľadom na priebeh dopravnej nehody, utrpela psychickú traumu, ktorá jej nedovoľovala včas a správne komunikovať so žalobcom. Žalovaná zároveň poukazovala aj na to, že v danom prípade bola vlastníkom OMV ktorým došlo k dopravnej nehode lízingová spoločnosť, ktorá o nehode bola včas informovaná a žalovaná mala za to, že vlastníkom vozidla si mal tiež splniť a podieľať sa na ohlasovacej povinnosti. V odpore zároveň žalovaná poukazuje na nedostatok svojej pasívnej legitímácie a z tohto dôvodu žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná bola zo strany žalobcu písomne vyzvaná na dobrovoľné plnenie náhrady poisťného, ktorú za ňu žalobca plnil poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a to prípisom zo dňa 28. 06. 2013, kde ju žalobca vyzýva na zaplatenie časti poisťného plnenia v sume 957,78 eura. Z výzvy č. 156/2012 má okresný súd za preukázané, že Sociálna poisťovňa plnila výplatu dôchodkových dávok pozostalým po zomrelej T. J. K., dieťaťu V. sumu 1.915,56 eura formou sirotského dôchodku za obdobie od 22. 10. 2011 do 21. 11. 2012. Sirotský dôchodok bol vyplácaný z invalidného poistenia. Z ďalšieho listinného dokladu, ktorý bol predložený zo strany žalobcu vyplýva, že žalobca plnil regres Sociálnej poisťovni práve v sume 1.915,56 eura a to dňa 28.11.2012, pričom predmetom žaloby je len 50 % z tohto plnenia ako uvádza žalobca, zväžil okolnosti prípadu a tiež pri výpočte vychádzal z metodiky pre postup pri uplatňovaní regresov z dôvodu nenahlásenia vzniku poisťnej udalosti.

9. Podľa § 813 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poisťnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa a to až do výšky plnenia, ktoré poisťiteľ poskytol.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

11. Podľa § 10 ods. 1 zákona o PZP poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky.

12. Podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP, poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosť podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP.

13. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

14. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Ako vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu, osobu poistenú v zmysle zákona o PZP treba posudzovať v kontexte ustanovenia § 2 písm. f/ a § 4 ods. 1, ako aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu prevádzkovateľom motorového vozidla a vodičom motorového vozidla. Z rozhodovacej činnosti okresného súdu a odvolacieho súdu v identických veciach, avšak za iné obdobie, má súd preukázané, že bolo ustálené, že poisťovňa má nárok na náhradu poistného plnenia proti vodičovi motorového vozidla, ktorý za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.08.2010, sp. zn. 4 Cdo 54/2009). Dôsledkom uvedeného v obdobných veciach bola na plnenie v žalovanom rozsahu zaviazaná práve žalovaná (viď rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/263/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/44/2018 ako aj uznesenie, ktorým súd schválil súdny zmier v konaní 12C/87/2014).

16. Žalovaná bola poistená z titulu povinného zákonného zmluvného poistenia a ako vodička tohto osobného motorového vozidla jeho prevádzkou spôsobila dopravnú nehodu. V danom prípade mala jednoznačne povinnosť práve ona oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti v lehote do 15 dní po jej vzniku, čo však neurobila s odvolaním sa na svoj zlý psychický stav spôsobený práve dopravnou nehodou, jej priebehom. Žalovaná však v priebehu konania nepredložila žiadne dôkazy preukazujúce jej tvrdenia o prekážkach, pre ktoré objektívne nemohla vybaviť u žalobcu poistnú udalosť a o skutočnosti, že nebola schopná nahlásiť v 15 dňovej lehote poistnú udalosť. Obrana žalovanej tak spočívala len na jej strohej konštatácii bez toho, aby preukázala objektívne okolnosti, ktoré by ju zbavili povinnosti nahradit' žalobcovi poistné plnenie. Súd nepochybuje, že vzhľadom na priebeh dopravnej nehody žalovaná utrpela psychickú traumu, avšak v konaní bolo potrebné preukázať, že na strane žalovanej nastali také okolnosti, ktoré ju úplne vylúčili z možnosti splnenia si zákonnej povinnosti nahlásenia dopravnej nehody. Žalovaná v konaní na takéto dôkazy nielenže nepoukazovala, dokonca aj napriek výzve súdu na potrebu jej účasti na pojednávaní, za účelom objasnenia žalovanou tvrdených okolností o psychickej traume, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavila. Keďže poistenie sa vzťahuje aj na každú osobu, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla uvedeného v poistnej zmluve, teda za poisteného zákon považuje každú osobu, ktorá používaním poisteného vozidla spôsobí škodu, čo je v danom prípade aj vodič, takáto osoba bude za spôsobenú škodu aj zodpovedať. V danom prípade sa preukázateľne jedná o žalovanú.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako poisťovateľ uzatvoril so žalovanou ako poistníkom (osobou, ktorá uzatvárala s poisťovateľom poistnú zmluvu) poistnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla vlastníkom ktorého bola v čase uzatvorenia zmluvy ČSOB Leasing, a. s, Panónska cesta, Bratislava. Prevádzkou poisteného vozidla spôsobila dopravnú nehodu práve žalovaná ako vodička tohto motorového vozidla, ktorá sama nesplnila povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o PZP, a teda poisťovateľovi neoznámila vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku. Žalovaná sa v uvedenom spoliehala na to, že o dopravnej nehode vedel vlastník OMV a to takmer bezprostredne po tom, ako sa nehoda stala a teda podľa žalovanej oznamovaciu povinnosť mal splniť práve on, keďže ona bola len osobou, ktorá poistnú zmluvu uzavrela. Tu súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalovaná v rámci svojej obrany poukázala na to, že „vlastník vozidla bol o nehode včas informovaný...“. Ak žalovaná po dopravnej nehode, aj napriek jej psychickej traume, mohla včas informovať o nehode vlastníka OMV, možno mať zato, že rovnako si mohla splniť aj svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť voči žalobcovi. S prihliadnutím aj na právny názor vyjadrený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení, ako aj skutočnosť, že z príslušných vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že zodpovednou osobou je práve žalovaná ako vodička OMV, ktorá spôsobila dopravnú nehodu, bolo práve povinnosťou žalovanej túto nehodu nahlásiť žalobcovi - poisťovni. Žalovaná však nekonala v súlade so zákonom.

18. Súd má ďalej preukázané, že žalobca plnil sociálnej poisťovni regres v sume 1.915,56 Eur, z ktorého si v žalobe uplatnil nárok len na polovicu takto vyplatenej sumy, čo bolo jeho právo a čím sám žalobca poskytol žalovanej zníženie náhrady. Pokiaľ je v konaní preukázané, že žalovaná si nesplnila povinnosť nahlásenia škodovej udalosti v zmysle zákona, pričom žalovaná v konaní neuniesla dôkazné bremeno

v smere preukázania dôvodov zbavujúcich žalovanú tejto zákonnej ohlasovacej povinnosti, pričom ale o škodovej udalosti informovala vlastníka OMV, a ak je zároveň preukázané, že žalobca vyplatil Sociálnej poisťovni regresný nárok, súd prijal záver, že žalobca si svoj nárok uplatnil na súde dôvodne voči žalovanej, ako vodičke OMV s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že žalovaná aj napriek výzve odmietla plniť dobrovoľne. Žalovaná v konaní zároveň neprodukovala ani žiadne dôkazy smerujúce k odôvodnenosti liberácie žalobcom uplatneného nároku, ktorý však v rozsahu 50 % bol už znížený samotným žalobcom. S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody, súd preto nároku žalobcu vyhovel v plnom rozsahu.

19. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd preto zaviazal žalovanú na plnenie práve v lehote 3 dní.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Vzhľadom k tomu, že týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol zároveň aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca mal v konaní plný úspech, pričom bol úspešný aj v odvolacom konaní, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania a to práve v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).